

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-3 У 935/18
Дана 15.09.2022. године

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Снежане Алексић, председника већа, Драгане Максимовић и Драгане Илчић, чланова већа, са судским саветником Марком Радосављевићем, као записничавем, одлучивши у управном спору по тужби тужиоца [REDACTED]

против туженог Влада Републике Србије- Административна комисија, ради поништаја решења 14 број 031-10830/2017 од 29.11.2017. године, у предмету интелектуалне својине, у нејавној седници већа, одржаној дана 15.09.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем је одбијена жалба тужиоца против решења Завода за интелектуалну својину, Сектор за знаке разликовања, Одељење за жигове, 990 број 2017/1358-Ж-2015/2016 од 26.01.2017. године, којим је одбијена пријава за признање жига број Ж-2015-2016 од 14.12.2015. године, чији је подносилац тужилац, за све пријављене робе и услуге.

У тужби, поднетој Управном суду дана 16.01.2018. године, тужилац, преко пуномоћника, оспорава законитост решења туженог органа због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Тужилац наводи да се надлежни орган приликом одлучивања о пријави жига тужиоца „Стара шљивовица препеченица Јелички дукат“, која је поднета за робу у класи 33 коју представљају алкохолна пића, ракије, нарочито ракије од шљиве, позива на члан 5 став 1 тачка 10 Закона о жиговима, уз образложење да доминантан и дистинктиван елемент супротстављених жигова представља вербализам „дукат“ и да су речи „Јелички дукат“ исписане идентичним фонтом као код супротстављених жигова и да чине доминантан део пријављеног знака. Међутим, тужилац указује да је надлежни орган у својој одлуци од 29.06.2017. године заузео став да када поступа у конкретној управној ствари води рачуна о ранијим одлукама донетим у истим или сличним управним стварима и

доследно се држи своје вишегодишње праксе. У том смислу тужилац указује на употребу речи gold коју садржи 23 различита жига, речи true коју садржи 10 различитих жигова, речи red коју садржи 24 различитих жигова. Тужилац истиче да је нејасно у чему је разлика у доминантности и дистинктивности вербализама gold, true и red у односу на вербализам дукаат. Довођењем у везу супротстављених жигова број 52069 и 64150 са производом тужиоца уочава се да наведени знакови нису по изгледу слични, односно садрже боцу ракије и знак без боце, ни по изгледу дуње, односно знака без воћа, ни у речима „стара шљивовица препеченица“ у односу на изглед дуње или речи дуњевача, ни у комбинацији боја које ови знаци садрже, ни исписаних речи на етикетама. Наводи да није јасно зашто је одбијена регистрација његове пријаве жига, која се састоји од речи дукаат, стара шљивовица препеченица, и одреднице која указује на порекло- Јелички, комбинације жуте и браон боје садржане у исписаним словима на стикети и графички приказаног знака у браон боји на жутој подлози. Такође, тужилац сматра да надлежни орган није уважио пресуду Привредног суда у Београду П-3745/15 од 10.09.2015. године, у којој је суд закључио да се власник супротстављених жигова прећутно сагласно са употребом знака тужиоца на тржишту Републике Србије, с обзиром да је исти присутан на тржишту већ 16 година. С обзиром на наведено треба напоменути и праксу надлежног органа садржану у “Методологији поступања Завода за интелектуалну својину у поступку за признање жига и у поступцима по регистрованим жиговима”, у поглављу IX Испитивање материјалних услова за признање жига, из које произилази да у случају добијања сагласности од власника супротстављеног жига може бити одобрена регистрација истог, осим у случају да знак по другом основу не испуњава услове за регистрацију. Стога с обзиром да је пријава тужиоца одбијена због сличности, тужилац сматра да се та сметња превазилази сагласношћу власника супротстављеног жига, а да она постоји, произилази из наведене пресуде Привредног суда. Према мишљењу тужиоца недопустиво је да надлежни орган не узима у обзир наводе правноснажне одлуке Привредног суда у Београду, што ствара правну несигурност на тржишту. Предлаже да се поништи оспорено решење и предмет врати на поновни поступак или да суд дозволи регистрацију жига.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при наводима датим у образложењу оспореног решења. При чему је појаснио да се и према оцени туженог органа ради о битно сличним робама, које се односе на алкохолна пића, из ког разлога постоји могућност настанка забуне у промету, у смислу да се ради о истом произвођачу или лицу које се налази у неком облику пословне повезаности са носиоцем супротстављених жигова. У погледу одлуке Привредног суда, тужени орган је истакао да је суд тужбу одбацио, између осталог, и из разлога што није поднета благовремено, па се у том смислу суд није бавио питањем сличности између жигова. Такође, није од значаја Методологија поступања, на коју се тужилац позвао, зато што надлежни орган оцењује услове за заштиту жига с обзиром на околности сваког конкретног случаја у тренутку регистрације, и одлуке првостепеног органа о регистрацији супротстављених жигова не потврђују став тужиоца да је првостепени орган регистровао жигове који су преварни. Исто се може приметити и за речи на које се тужилац у тужби позвао gold, true и red.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби чл. 33. ст. 2. Закона о управним споровима (“Сл. гласник РС” бр. 111/09),

будући да је предмет спора такав да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са чл. 41. ст. 1. истог закона, Управни суд је, након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужилац 14.12.2015. године поднео пријаву за признање жига за знак у речи "Стара Шљивовица Препеченица ЈЕЛИЧКИ ДУКАТ (граф)" Заводу за интелектуалну својину, која је оцењена као уредна. У поступку испитивања првостепени орган је знаку тужиоца супротставио битно сличне жигове других лица број 52069, 64150 и 71024, те утврдио да пријава тужиоца не испуњава услове за признање жига, о чему га је обавестио, и то из разлога што се ради о битно сличној роби у класи 33 Међународне класификације роба и услуга, што се огледа у присуству битно сличног дистинктивног елемента вербализма "дукат". Првостепени орган је закључио да различита ликовна стилизација не умањује ефекат њихове битне сличности, те да постоји могућност настанка забуне у промету. Тужилац је 15.11.2016. године одговорио на овакав резултат испитивања неслагањем. Навео је да је власник супротстављених жигова свестан постојања производа тужиоца на тржишту Републике Србије од 2001. године, и да је пропустио рок за подношење тужбе за повреду жига, те је дужан да трпи постојање знака тужиоца, у прилог чему је доставио и одлуку Привредног суда у Београду од 10.09.2016. године, којом је тужба одбачена. Истакао је и да је својим константним присуством на тржишту стекао препознатљивост код потрошача за робу у класи 33. Међутим, првостепени орган је захтев одбио на основу члана 5 став 1 тачка 10 Закона о жиговима ("Сл. гласник РС" бр. 104/09, 10/13), при чему је поредећи пријављени знак са супротстављеним жиговима утврдио да је доминантан и дистинктиван елемент супротстављених жигова вербализам "дукат", док графички елементи дуња на етикети и изглед графичког приказа флаше ракије на етикети, као и комбинација боја указују потрошачима на врсту производа. Пријављени знак се састоји од речи Јелички дукат, исписане на етикети, где знак "Јелички" описује порекло производа, док је реч "дукат" доминантна у знаку. Ове речи су исписане идентични фонтом као код супротстављених жигова и чине доминантни део пријављеног знака, услед чега првостепени орган сматра да постоји могућност настанка забуне у промету у смислу да је реч о истом произвођачу или лицу које се налази у неком облику пословне повезаности са носиоцем жига. Такође, првостепени орган је навео да тужилац није доставио доказе о коришћењу знака у промету да би се орган даље упустио у испитивање тога да ли је знак тужиоца стекао статус општепознатог знака у време регистравања најранијег супротстављеног жига из 2001. године, односно да би поступао у складу са чланом 5 став 1 тачка 11 Закона о жиговима. У погледу одлуке Привредног суда у Београду првостепени суд је утврдио да је суд одбацио тужбу због неблаговремености, те да није заузимао став у вези питања сличности тужиоцевог жига и супротстављених жигова, па је на основу члана 27 став 5 Закона о жиговима одбио пријаву за признање жига. Тужени орган је размотривши наводе жалбе тужиоца, одбио жалбу прихватајући разлоге првостепеног органа.

Одредбама члана 5. став 1. Закона о жиговима ("Сл. гласник РС", бр.

104/09 и 10/13) прописано је да се жигом не може заштити знак, који је истоветан раније заштићеном знаку другог лица за сличну врсту робе, односно услуга, или сличан раније заштићеном знаку другог лица за истоветну или сличну врсту робе, односно услуга, ако постоји вероватноћа да због те истоветности, односно сличности настане забуна у релевантном делу јавности, која обухвата и вероватноћу довођења у везу тог знака са раније заштићеним знаком (тачка 10).

Полазећи од наведеног чињеничног стања и цитираног прописа, правилно је по оцени Управног суда, тужени орган одбио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, којим је одбијена пријава, овде тужиоца, за признање жига за све пријављене робе. Ово с тога што је у поступку, који је претходио доношењу ожалбеног решења, правилно утврђено да је доминантан и дистинктиван елемент супротстављених жигова вербализам „дукаг“, а код пријављеног знака реч „Јелички“ описује порекло производа, те је реч „дукаг“ такође доминантна у знаку, а исписане су идентични фонтом као код супротстављених жигова, услед чега првостепени орган сматра да постоји могућност настанка забуне у промету. Оспореним решењем цењена су сва питања и околности која су могла бити од утицаја на законитост оспореног решења, а образложење оспореног решења садржи разлоге којима се руководио тужени орган при оцени законитости ожалбеног решења, у складу са одредбом члана 235. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ број 33/97.. 30/10), а које разлоге је Управни суд оценио као јасне, детаљне и на закону засноване. Притом, и наводима истакнутим у тужби тужилац није довео у сумњу правилност и законитост оспореног решења. Наиме, како је то основано у одговору на тужбу навео тужени орган, а што представља становиште Управног суда, у поступку пред првостепеним органом који се води по захтеву за признање жига, испитује се знак онако како је пријављен, према његовом изгледу и значењу које има, односно може имати за припаднике релевантне јавности на тржишту у Републици Србији, па је правилно оцењено од стране управних органа да се пријављеном знаку у релевантној речи не може признати заштита жигом, из разлога датих у оспореном и ожалбеном решењу.

Из изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 15.09.2022. године, I-3 У 935/18

Записничар
Марко Радосављевић, с.р.

Председник већа-судија
Снежана Алексић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Турин

AJ